

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SUCEAVA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA NR. 868
Ședința publică din 27 martie 2017.
Președinte: Cazacu Anca
Grefier: Vasilovici Oana

Pe rol, judecarea cauzei având ca obiect „**contestație act administrativ fiscal**” formulată de reclamanta [redacted] Suceava cu sediul în com. Salcea, str. [redacted], jud. Suceava, în contradictoriu cu pârâtele **M.F.P. – ANAF – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – cu sediul ales la AJFP Suceava, jud. Suceava și Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, jud. Suceava.**

Dezbaterile asupra cauzei au avut loc în ședința publică din 09 martie 2017, susținerile părților fiind consemnate prin încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat și care face parte integrantă din prezenta sentință și când, din lipsă de timp pentru deliberare, s-a amânat pronunțarea pentru data de 23 martie 2017 și pentru azi 27 martie 2017.

După deliberare,

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față, constată:

Prin cererea adresată acestei instanțe la data de 26.07.2016 și înregistrată sub număr unic [redacted], reclamantul reclamanta [redacted] Suceava în contradictoriu cu pârâtele **M.F.P. – ANAF – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – cu sediul ales la AJFP Suceava** va a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea Deciziei nr. DRc [redacted] privind soluționarea contestației formulată de reclamantă, înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava sub nr. [redacted] și în subsidiar anularea Raportului de inspecție fiscală [redacted].

În susținerea cererii, a arătat că în urma controlului de inspecție fiscală desfășurat de către pârâte pentru perioada verificată 01.04.2014-31.07.2014 a emis în baza Raportului de inspecție fiscală nr. [redacted] decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare la plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. F-S v [redacted] privind suma de [redacted] lei reprezentând TVA și [redacted] lei accesoriile aferente TVA.

Prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, pârâta consideră că suma de [redacted] lei reprezentând TVA și accesoriile aferente, nu pot face obiectul deducerii taxei pe valoare adăugată aferentă investițiilor realizate la bunurile imobile, deoarece acestea intră în proprietatea statului, fiind finanțate integral din fonduri publice.

Împotriva acestei decizii, reclamantul a contestat în termenul legal actul administrativ de control, contestația care a fost respinsă prin decizia nr. [redacted] privind soluționarea contestației formulată.

Având în vedere cadrul legal și raporturile juridice dintre reclamant și Consiliul Județean Suceava, se stabilește că reclamantul nu are drept de deducere a taxei pe valoare adăugată aferentă investițiilor realizate la bunurile imobile, deoarece acestea intră în proprietatea statului, fiind finanțate integral din fonduri publice, echipa de inspecție fiscală a stabilit taxa pe valoare adăugată fără drept de deducere aferentă investițiilor efectuate asupra bunurilor aparținând domeniului public în sumă de lei.

Consideră nelegale actele emise de către pârâtă pentru următoarele considerente:

Reclamantul a primit finanțare din partea Consiliului Județean Suceava doar pentru valoarea investiției, exclusiv TVA. Altfel spus, finanțarea s-a primit doar pentru baza de impozitare a TVA înscrisă în facturile furnizorilor, fără a primi compensație și pentru suma TVA aferentă. Suma TVA aferentă investițiilor efectuate a fost achitată furnizorilor și prestatorilor din fondurile proprii ale regiei, fiind recuperată de la bugetul de stat prin decontul de TVA cod 300, prin exercitarea dreptului de deducere în conformitate cu prevederile art. 145 alin. 2 și art. 146 alin. 1.

În conformitate cu prevederile art. 3 alin. 2 din HG nr. 398/1997 privind trecerea unor regii autonome aeroportuare de sub autoritatea Ministerului Transporturilor sub autoritatea consiliilor județene, cheltuielile de capital ale regiilor autonome cu specific deosebit, de interes local, se asigură din surse proprii și, în completare, din alocații de la bugetul local, în limita sumelor aprobate cu această destinație.

În conformitate cu prevederile art. 6 din OUG nr. 61/2011, calculul compensației pentru ducerea la îndeplinire de către regie a obligației de serviciu public se face în conformitate cu Decizia Comisiei 2012/21/UE, respectiv conform art. 5 din decizie, valoarea compensației nu poate depăși ceea ce este necesar pentru a se acoperi costurile nete suportate pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public. Costul net poate fi calculat ca diferența dintre costuri și venituri.

În opinia sa, prevederile art. 26 din OUG nr. 34/2009 sunt aplicabile numai dacă investiția este finanțată integral de a bugetul de stat fără a fi aplicabilă investiției finanțate doar în ceea ce privește baza de impozitare a TVA. De altfel, chiar prin circulara MFP nr. 341061/2009, cpt. III se face referire strict la o prevedere de natură bugetară, fără a fi o prevedere de natură fiscală. Aceste prevederi se referă la alt aspect, legat de bugetul de stat sau bugetul local, în sensul că, dacă suma TVA dedusă prin decontul de TVA a fost primită de la buget, aceiași sumă trebuie utilizată în continuare drept subvenție pentru acoperirea cheltuielilor viitoare, aferente aceluiași obiectiv de investiții. Astfel, utilizatorul bunului imobil nu poate beneficia de o dublă finanțare: o finanțare de la bugetul local încasată într-un cont bancar și o finanțare de la bugetul de stat, prin exercitarea dreptului de deducere prin decontul de TVA cod 300.

Prin OUG nr. 34/2009 se interzice exercitarea dreptului de deducere pentru investițiile efectuate care intră în proprietatea statului. Prin circulară nu se interzice dreptul de deducere. Așa cum rezultă din cadrul legal menționat, prevederile se referă la persoane care au drept de deducere și vizează TVA dedusă efectiv potrivit legii, respectiv în conformitate cu regulile generale de deducere stabilite la art. 145 și art. 16-147 ind. 1 din Codul fiscal. Restricțiile privind exercitarea dreptului de deducere se referă doar la investițiile finalizate care intră în proprietate publică.

În conformitate cu prevederile art. 1 din HCL nr. 15/24.02.2011 dreptul de administrare a bunurilor din domeniul public al județului Suceava predate în administrarea Suceava se exercită pe durata existenței Aeroportului Ștefan cel Mare Suceava, astfel exploatarea bunurilor și a investițiilor se face pe toată durata existenței Aeroportului. Darea în administrare precum și revocarea dreptului de administrare asupra acestor bunuri în conformitate cu prevederile art. 91 alin. 1 lit. c, alin. 4 lit. a, art. 123

alin. 1 din Legea nr. 215/2001, se poate face doar prin hotărâre a Consiliului Județean Suceava.

Prin urmare, nu se putea exercita dreptul de deducere a sumei TVA deductibile din facturile furnizorilor / prestatorilor dacă obiectivele de investiții, modernizarea acestora ar fi intrat imediat după finalizare în patrimoniul Consiliului Județean, fără a fi exploatate de reclamant.

Pentru aceste considerente, a solicitat admiterea acțiunii așa cum a fost formulată.

În susținerea cererii, a depus la dosar înscrișuri (f. 11-58).

În drept, a invocat prevederile art. 3 alin. 2 din HG nr. 398/1997, art. 6 din OUG nr. 61/2011, art. 4 din Legea nr. 15/1990 și art. 145, 146 – 147 ind. 1 Cod fiscal.

Prin întâmpinare (f. 44-44-50), pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași - AJFP Suceava a solicitat respingerea cererii reclamantului ca nefondată și menținerea ca legale și temeinice a actelor administrative contestate.

Pârâta a susținut că urmare a inspecției fiscale efectuate în vederea soluționării cu control ulterior a decontului de taxă pe valoare adăugată nr. INTERNT-57796880-2014 din 19.09.2014 pentru perioada 01.08.2014-31.08.2014, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei reprezentând taxa respinsă la deducere aferentă investițiilor efectuate la bunurile aparținând Consiliului Județean Suceava, conform facturii nr. emisă de .

A mai reținut pârâta că reclamanta se află în perioada de investiții, încheiind în acest sens contractul de finanțare nr. cu Ministerul Transporturilor și Infrastructurii-Autoritatea de Management pentru programul operațional sectorial Transport, obiectul contractului fiind acordarea finanțării nerambursabile din fonduri publice de către Autoritatea de Management pentru programul operațional sectorial Transport în scopul dezvoltării unui sistem național durabil de transport aerian.

S-a precizat că s-au realizat lucrări de investiții, respectiv lucrări de construcții în vederea modernizării suprafeței de mișcare și balizaj, turn de control și amenajarea terenului în vederea amplasării sistemului de navigație tip ILS în baza autorizației de construire nr. , fiind încheiat în acest sens de către reclamantă contractul de lucrări nr. cu .

Organele de inspecție fiscală au constatat că potrivit extrasului de carte funciară nr. , proprietarii bunurilor asupra cărora s-au efectuat lucrările de investiții supuse discuției, este Consiliul Județean Suceava. Finanțarea acestor investiții a fost asigurată de Consiliul Județean Suceava iar la finalizarea acestora, vor fi predate proprietarului, respectiv Consiliului Județean Suceava.

Proprietatea asupra bunurilor realizate în cadrul programelor de investiții ale unităților administrativ teritoriale, cf. prevederilor art. 44 alin. 3 din Legea nr. 51/2006 aparțin domeniului public al unităților administrativ teritoriale, dacă sunt finanțate din fonduri publice sau revin în proprietatea publică a acestora ca bunuri de retur, dacă au fost realizate cu finanțare privată în cadrul unor programe de investiții asumate de operator prin contractul de delegare a gestiunii serviciului, la expirarea acestuia.

Susținerile reclamantului referitoare la faptul că are dreptul la deducerea taxei pe valoare adăugată în sumă de lei, nu pot fi reținute având în vedere prevederile legale date de art. 145 și 146 din Legea nr. 571/2003, în lumina cărora se reține că dreptul de deducere a TVA ia naștere în momentul în care TVA deductibilă devine exigibilă și este condiționat de utilizarea bunurilor achiziționate în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile.

Referitor la condițiile de exercitare a dreptului de deducere a TVA, a invocat prevederile art. 146 alin. 1 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Prin urmare, potrivit acestor prevederi legale, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă TVA datorată sau achitată aferentă bunurilor care i-au fost sau urmează să-i fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său sau de către o persoană impozabilă, dacă aceste achiziții sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, pentru exercitarea acestui drept persoana impozabilă având obligația să dețină exemplarul original al facturii care să cuprinsă informațiile prevăzute la art. 155 alin. 19 din Legea nr. 571/2003..

Urmare executării lucrărilor, prestatorii de servicii au emis facturi în baza cărora regia și-a exercitat dreptul de deducere a TVA, deși beneficiarul obiectivelor de investiții este Consiliul Județean Suceava, reclamantul având calitatea de prestator.

Totodată, din documentele existente rezultă faptul că finanțarea acestor investiții a fost asigurată de Consiliul Județean Suceava, iar după finalizarea lucrărilor acesta a devenit proprietarul obiectivului de investiții, așa cum s-a reținut la situația de fapt.

Mai mult decât atât, regia nu face dovada că a refacturat lucrările de investiții către Consiliul Județean Suceava.

De asemenea, argumentele regiei cu privire la faptul că desfășoară activitate în conformitate cu Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale și că, în consecință, este persoană impozabilă care are dreptul să deducă TVA aferentă bunurilor / serviciilor achiziționate, acestea nu pot fi reținute, invocând alin. 1 pct. 45 din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal. În speță nu au fost îndeplinite aceste condiții legale întrucât regia nu a utilizat achizițiile efectuate în vederea realizării obiectivului de investiții în scopul operațiunilor sale taxabile, nefiind proprietarul acestor investiții.

Pentru aceste considerente, a solicitat respingerea cererii reclamantului ca nefondată și menținerea ca legale și temeinice a actelor administrative contestate.

Pârâta a depus la dosar documentația actelor contestate de către reclamant (f. 52-108).

La termenul din 15.12.2016 reclamanta a precizat că înțelege să se judece și cu pârâta Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava motivat de faptul că aceasta este emitentul raportului de inspecție fiscală a cărui anulare a solicitată prin petitul acțiunii, iar instanța a luat act de modificarea cadrului procesual dispunând și citarea noii pârâte pentru următorul termen de judecată(f.112).

Instanța a încuviințat și administrat proba cu înscrisuri , fiind depuse după repunerea pe rol a cauzei în suplimentarea probatoriului și înscrisurile de la f. 132-249 vol I și f. 2-71 din vol II.

Analizând actele și lucrările dosarului Tribunalul reține următoarele:

Reclamanta Regia Autonomă „ Suceava „, se află sub autoritatea Consiliului Județean Suceava (HG nr. 398/1997), iar prin Hotărârea nr. a Consiliului Județean Suceava (filele 47 - 50) a fost încredințat reclamantei serviciul de interes economic general.

Tribunalul reține că reclamanta se află în perioada de investiții, încheind în acest sens contractul de finanțare 84/28.10.2011, cu acte adiționale, cu Ministerul Transporturilor și Infrastructurii-Autoritatea de Management pentru programul operațional sectorial Transport, obiectul contractului fiind acordarea finanțării nerambursabile din fonduri publice de către Autoritatea de Management pentru programul operațional sectorial Transport în scopul dezvoltării unui sistem național durabil de transport aerian (f. 132-192, 194-210).

Tribunalul reține că s-au realizat lucrări de investiții, respectiv lucrări de construcții în vederea modernizării suprafeței de mișcare și balizaj, turn de control și amenajarea terenului în vederea amplasării sistemului de navigație tip ILS în baza autorizației de construire 36/06.09.2012, fiind încheiat în acest sens de către reclamantă contractul de lucrări cu (f. 228-249).

În baza acestui contract _____ și a emis factura _____ (f.91 vol I) pentru suma de _____ lei din care TVA _____ lei, din care cheltuieli neeligibile în valoare totală de _____ lei pentru care reclamanta a dedus taxa pe valoare adăugată în sumă de _____ lei.

Finanțarea investițiilor a fost asigurată de către Consiliul Județean Suceava în baza contractului de finanțare _____ și a hotărârii 135/2011 a Consiliului Județean Suceava, în sensul că a fost aprobată contribuția consiliului județean în valoare de 2.558.607 lei, în procent de 2% din valoarea totală eligibilă în sumă de 127.930.308 lei, fiind aprobată și valoarea cheltuielilor neeligibile suportate din bugetul județului Suceava (exclusiv TVA aferentă proiectului) la nivelul sumei de _____ lei.

Astfel, din factura _____ emisă de către SC TEHNIC ASIST SRL, Consiliul Județean Suceava a asigurat finanțarea prețului exclusiv TVA care a fost achitat de către reclamantă din fonduri proprii, fapt susținut de ambele părți.

Ca urmare a plății TVA din fonduri proprii, la data de _____ reclamanta a evidențiat în decontul de taxă pe valoarea adăugată suma negativă a taxei pe valoare adăugată de _____ lei, solicitând decontarea TVA.

Astfel, suma TVA aferentă investițiilor efectuate a fost achitată furnizorilor și prestatorilor din fondurile proprii ale regiei reclamante, fiind recuperată de la bugetul de stat prin decontul de TVA cod 300, prin exercitarea dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 145 alin. 2 și art. 146 alin. 1.

În urma controlului de inspecție fiscală desfășurat de către pârâta AJFP Suceava pentru perioada verificată 01.04.2014-31.07.2014 s-a emis în baza Raportului de inspecție fiscală nr. _____ decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare la plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. _____ privind suma de _____ lei reprezentând TVA și _____ lei accesoriile aferente TVA.

Prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată, pârâta consideră că suma de _____ lei reprezentând TVA și accesoriile aferente, nu pot face obiectul deducerii taxei pe valoare adăugată aferentă investițiilor realizate la bunurile imobile, deoarece acestea intră în proprietatea statului, fiind finanțate integral din fonduri publice.

De asemenea pârâta a invocat și Circulara MFP nr. 341061/2009 care prevede că în situația în care bunurile realizate nu reprezintă obiective proprii de investiții, ci investiții din domeniul public al statului, nu sunt aplicabile prevederile art. 26 din OUG nr. 34/2009.

La rândul său, reclamanta susține că în mod legal a dedus TVA aferentă investițiilor efectuate întrucât finanțarea din partea Consiliului Județean Suceava a fost numai pentru valoarea investiției, nu și pentru achitare TVA, iar ea a achitat din fondurile proprii TVA aferentă acestor investiții către furnizori și prestatorii de servicii, emițând în acest sens facturi.

Față de situația de fapt reținută, instanța constată că în cauză nu este incident art. 26 din OUG nr. 34/2009, aspect susținut de altfel de către ambele părți, dar cu motivări diferite.

Prin Circulara MFP nr. _____, tocmai pentru a se evita aplicarea greșită a prevederilor legale, s-a stabilit că reprezintă investiții proprii acelea care se constituie drept active corporale fixe aparținând persoanei impozabile. S-a mai reținut că nu se deduce TVA pentru obiective de investiții finanțate de la bugetul de stat, dar care nu aparțin persoanei impozabile, cum ar fi: investiții de mediu efectuate de regiile de apă, investițiile efectuate de regiile sau alți agenți economici care intră în proprietatea publică sau privată a statului.

Se reține din actele dosarului respectiv extras de carte funciară 14747/07.05.2012, fapt necontestat de părți, că proprietarul bunurilor imobile asupra cărora s-au efectuat lucrările de investiții enunțate mai sus este Consiliul Județean Suceava.

Proprietatea asupra bunurilor realizate în cadrul programelor de investiții ale unităților administrativ teritoriale, cf. prevederilor art. 44 alin. 3 din Legea nr. 51/2006 aparțin domeniului public al unităților administrativ teritoriale, dacă sunt finanțate din fonduri publice

sau revin în proprietatea publică a acestora ca bunuri de retur, dacă au fost realizate cu finanțare privată în cadrul unor programe de investiții asumate de operator prin contractul de delegare a gestiunii serviciului, la expirarea acestuia.

Potrivit art. 145 alin.1 lit.a din Legea 571/2003, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni: a) operațiuni taxabile; iar potrivit art. 146 alin.1 lit.a (1) pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare.

Ori cum prețul lucrărilor achiziționate de la SRL a fost achitat de către Consiliul Județean Suceava iar lucrările au intrat în proprietatea publică a județului Suceava, fiind proprietatea acestuia din urmă, nu se poate reține că serviciile au fost achiziționate de către reclamantă aceasta plătind din fonduri proprii doar TVA nu și preț pentru lucrări, bunuri care nu sunt proprietatea sa.

În cauza dedusă judecării, investițiile constau în lucrări de modernizare efectuate asupra unor bunuri care sunt proprietatea statului.

Instanța apreciază că aceste investiții, chiar dacă sunt utilizate de către reclamantă căreia i-a fost încredințat serviciul de interes economic general în domeniul aeroportuar, nu sunt investiții proprii în sensul dispozițiilor legale menționate mai sus.

În acest sens sunt de reținut dispozițiile art. 8 din OUG 61/2011 potrivit cărora nu pot face parte din activitățile aferente serviciului de interes economic general activitățile comerciale care nu sunt legate în mod direct de activitățile de bază ale aeroportului și care includ construirea, finanțarea, utilizarea și închirierea terenului și a clădirilor sau porțiunilor din acestea, nu numai pentru birouri și depozitare, dar și pentru hoteluri și operatori economici situați în incinta aeroportului, precum și pentru magazine, restaurante sau parcuri. Achizițiile realizate în cauza de față aparțin domeniului public al autorităților locale, astfel încât nu sunt destinate utilizării de activități taxabile și, pe cale de consecință, reclamanta nu poate deduce nici TVA aferentă cheltuielilor neeligibile.

În ceea ce privește finanțarea investițiilor, din art. 3 din contractul de finanțare depus la dosar (f. 132-249) rezultă că finanțarea proiectului *Modernizare suprafață de mișcare și balizaj, turn de control și amenajarea terenului în vederea amplasării sistemului de navigație tip ILS* se face de către de AM (Autoritatea de Management) astfel: contribuția Comisiei Europene prin Fondul European de dezvoltare regională în proporție de 69,25 % din valoarea eligibilă a proiectului, contribuția bugetului de stat în proporție de 28,75% din valoarea eligibilă a proiectului, contribuția bugetului de stat pentru acordarea cheltuielilor cu taxa pe valoarea adăugată aferentă cheltuielilor eligibile. Potrivit aceluiași contract și beneficiarul reclamant are o obligație de contribuție de 2% aferentă cheltuielilor eligibile, cheltuielă care a fost sigurată de către Consiliul județean prin hotărârea 135/2011.

De asemenea, potrivit art. 6 din același contract, beneficiarul reclamant este responsabil pentru asigurarea finanțării din surse proprii a cheltuielilor neeligibile necesare pentru sau generate de implementarea proiectului, cu excepția finanțării taxei pe valoare adăugată (TVA este o cheltuielă neeligibilă), care este finanțată de AM în condițiile prevederilor art.3 alin.2.

Prin aceeași hotărâre nr. 135/20.10.2011 Consiliului Județean Suceava a aprobat și finanțarea prin bugetul județului Suceava pentru valoarea cheltuielilor neeligibile prevăzute

de art. 6 din contract , dar fără TVA aferentă proiectului , taxa pe valoarea adăugată fiind finanțată de către AM (Autoritatea de Management) potrivit contractului 84/2011.

Rezultă așadar că reclamanta a beneficiat de fonduri fie de la Comisia Europeană prin FEDR, fie de la bugetul de stat în baza contractului de finanțare sau de la bugetul local, sumele astfel virate incluzând TVA aferentă cheltuielilor eligibile. Pentru aceste cheltuieli, finanțarea TVA-ului fiind efectuată de la bugetele arătate, reclamanta nu are dreptul de deducere TVA. Este o aplicare a regulii conform căreia în cazul persoanelor neimpozabile finanțarea TVA se face de la bugetul de stat. Această concluzie a fost reținută și în Decizia nr. 27/2016 a ICCJ - Secția de Contencios Administrativ și Fiscal.

În ceea ce privește cheltuielile neligibile generatoare de TVA, TVA –ul aferent este finanțat de către AM în condițiile prevederilor art.3 alin.2 din contractul 84/2011, reclamanta neputând recupera această cheltuială TVA prin deducere ci conform contractului părților.

Față de prevederile contractului 84/2011, respectiv art.3 și 6 și raportat la faptul că reclamanta nu a utilizat achizițiile efectuate în vederea realizării obiectivului de investiții în scopul operațiunilor sale taxabile, nefiind proprietarul acestor investiții, Tribunalul reține că reclamanta nu îndeplinește condițiile art. 145 alin.1 lit.a și art. 146 alin.1 lit.a pentru a beneficia de deducere pentru suma de lei fiind corect calculate și accesoriile de 27 lei.

Pentru considerentele de mai sus, instanța reține că raportul de inspecție fiscală criticat în cauză dar și decizia de soluționare contestație sunt legal emise de către pârâte, acțiunea reclamantului urmând a fi respinsă ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge ca nefondată acțiunea formulată de reclamanta .

cu sediul în com. Salcea, str. Aeroportului nr. 1, jud. Suceava, în contradictoriu cu pârătele M.F.P. – ANAF – **Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – cu sediul ales la AJFP Suceava, jud. Suceava și Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, jud. Suceava.**

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea de recurs urmând a fi depusă la Tribunalul Suceava.

Pronunțată în ședință publică azi, 27 martie 2017.

Președinte,
Cazacu Anca

Grefier,
Vasilovici Oana

*Redactat: Cazacu Anca
Tehnored: Vasilovici Oana 5 ex./21.04.2017.
Comunicat 3 ex./24.04.2017*

